

САВЕТ ЕВРОПЕ
ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА
ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ

ПРЕДМЕТ КОВАЧ против СРБИЈЕ

(Представка број 6673/12)

ПРЕСУДА

СТРАЗБУР

18. јануар 2022. године

Ова пресуда је правоснажна, али може бити предмет редакцијске измене.

У предмету Ковач против Србије,

Европски суд за људска права (Друго одељење), на заседању Одбора у саставу:

Pauliine Koskelo, *председник,*

Branko Lubarda,

Marko Vošnjak, *судије,*

и Hasan Bakırcı, *заменик секретара Одељења,*

Имајући у виду:

представку (број 6673/12) против Републике Србије коју су 15. новембра 2011. године, према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: „Конвенција”), Суду поднела два држављана Републике Србије, г. Миклош Ковач и г. Имре Ковач, рођени 1967. и 1986. године, који живе у Ади (у даљем тексту: „подносиоци представке”), које је заступао г. В. Јухас Ђурић, адвокат из Суботице;

одлуку да се о притужби у вези са чланом 5. став 4. Конвенције обавести Влада Србије (у даљем тексту: „Влада”), коју заступа њена заступница, гђа З. Јадријевић Младар, и да се остатак представке прогласи недопуштеним;

запажања страна у спору;

Након већања на затвореној седници одржаној 14. децембра 2021. године,

Доноси следећу пресуду, која је усвојена тог дана:

ПРЕДМЕТ СПОРА

1. Представка се односи на притужбе подносилаца представке, према члану 5. став 4. Конвенције, да им домаћи судови нису пружили могућност да одговоре на захтев истражног судије за продужење истражног притвора, и да нису саслушали лично њих нити њиховог правног заступника када су разматрали предметно продужење притвора. Подносиоци представке су ухапшени 14. јануара 2010. године због сумње да су извршили разбојништво. Истог дана против њих је истражни судија Вишег суда у Суботици отворио истрагу и одредио им притвор до месец дана, због опасности да ће ометати поступак утицајем на сведоке који још нису били саслушани и због опасности од поновног извршења кривичног дела пошто су већ били осуђивани у прошлости. На предлог истражног судије, Виши суд у Суботици и Апелациони суд у Новом Саду су 11. фебруара и 13. априла 2010. године продужили притвор подносиоцима представке за два односно три месеца. Поред разлога за притвор који су наведени у првобитном решењу о притвору, судови су навели да постоји и основана сумња да су подносиоци представке извршили насилно дело за које је прописана казна затвора преко десет година. Одлуке о продужењу притвора потврђене су у другом степену. Подносиоци представке су оптужени 26. јуна 2010. године. Уставни суд је 13. октобра 2011. године одбио њихову уставну жалбу која се заснивала на притужбама по члану 5. став 4. Конвенције.

ОЦЕНА СУДА

2. Суд констатује да предметна притужба подносилаца представке није очигледно неоснована у смислу члана 35. став 3(а) Конвенције нити недопуштена по било ком другом основу. Према томе, она се мора прогласити допуштеном.

3. Суд сматра непотребним да разматра да ли су подносиоци представке имали прилику да дају коментар на предлог истражног судије да им се продужи притвор у истрази, будући да поступак за судско преиспитивање таквог притвора ни у ком случају није задовољио услове из члана 5. став 4. Конвенције из следећих разлога.

4. У предмету *Стеван Петровић против Србије* (бр. 6097/16 и 28999/19, ст. 153-57, од 20. априла 2021. године) Суд је утврдио кршење у погледу питања сличних онима у овом предмету.

5. Суд констатује да надлежни домаћи судови у првом или другом степену нису лично саслушали подносиоце представке приликом разматрања продужења њиховог притвора, који је током целог периода судског истражног поступка трајао више од пет месеци. Узимајући у обзир релевантна општа начела сажета у предмету *Стеван Петровић против Србије* (*ibid.*, ст. 153–54. и 156.), Суд закључује да се не може сматрати да је то било у складу са захтевом „разумног интервала” на који се позива у сопственој судској пракси (*ibid.*, са референцама у горе наведеном предмету).

6. Сходно томе, дошло је до кршења члана 5. став 4. Конвенције.

ПРИМЕНА ЧЛАНА 41. КОНВЕНЦИЈЕ

7. Први подносилац представке је тражио износ од EUR 3.000, док је други подносилац представке тражио износ од EUR 4.000 евра на име нематеријалне штете. Подносиоци представке су такође тражили износ од EUR 1.722 на име трошкова и издатака који су настали на домаћем нивоу, као и износ од EUR 2.870 за трошкове и издатке који су настали пред Судом.

8. Влада је оспорила ове захтеве.

9. Суд сматра да су подносиоци представке засигурно претрпели извесну нематеријалну штету. Узимајући у обзир природу повреда утврђених у овом случају и процењујући на правичној основи, како то захтева члан 41. Конвенције, Суд с тим у вези додељује подносиоцима представке износ од EUR 1.000 по подносиоцу представке на име нематеријалне штете, као и било који порез који се може наплатити на тај износ.

10. Имајући у виду документацију коју поседује, Суд сматра да је разумно досудити износ од EUR 1.000 за покривање насталих трошкова и издатака.

11. Суд даље сматра да је примерено да затезна камата буде заснована на најнижој каматној стопи Европске централе банке уз додатак од три процентна поена.

ИЗ ТИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

1. *Проглашава* представку прихватљивом;

2. *Утврђује* да је дошло до повреде члана 5. став 4. Конвенције;

3. *Утврђује*

(а) да Тужена држава треба да подносиоцима представке исплати, у року од три месеца, следеће износе који ће бити конвертовани у националну валуту Тужене државе по курсу који буде важио на дан исплате:

(i) EUR 1.000 (словима: хиљаду евра) сваком подносиоцу представке, као и било који порез који се може наплатити на име нематеријалне штете;

(ii) EUR 1.000 (словима: хиљаду евра), као и било који порез који се може наплатити подносиоцима представке на име трошкова и издатака;

(b) да, од истека наведених три месеца до измирења, треба исплатити обичну камату на горе наведене износе по стопи која је једнака најнижој каматној стопи Европске централне банке током периода неиспуњавања обавеза, уз додатак од три процентна поена;

4. *Одбацује* преостали део захтева подносилаца представке за правичним задовољењем. Састављено на енглеском језику и достављено у писаној форми дана 18. јануара 2022. године, у складу са правилом 77, ст. 2. и 3. Пословника Суда.

Hasan Bakırcı
Заменик секретара Одељења

Pauliine Koskelo
Председник